

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/52/2021
Identifikačné číslo spisu: 3018200134
Dátum vydania rozhodnutia: 29. marca 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3018200134.3

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: I. P. P., narodený XX. M. XXXX, bytom v M., U. Č.. XX, právne zast.: JUDr. Gabrielom Laktišom, advokátom so sídlom v Nitre, Mariánska č. 8, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom v Bratislave, Želova č. 2, za účasti ďalšieho účastníka konania: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., pobočka Nitra, Mostná č. 58, IČO: 35 937 874, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 09. marca 2018, č.s.: 7098/2018/301, č.k.: PV 301/00031/2013/R, č.z.: 19543/2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 21. júna 2021, č.k. 23Sa/71/2018-214, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 21. júna 2021, č.k. 23Sa/71/2018-214 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 09. marca 2018, č.s.: 7098/2018/301, č.k.: PV 301/00031/2013/R, č.z.: 19543/2018, ktorým tento postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie - platobný výmer Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trenčín z 09. mája 2013, číslo PV 301/00031/2013, 1306318713. Predmetným rozhodnutím prvostupňový správny orgán podľa § 16 ods. 1 a 2 písm. b/ zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov [v znení zákona č. 718/2004 Z.z. (ďalej

len „zákon č. 580/2004 Z.z.“) uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť zdravotnej poisťovni - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie za obdobie od 01. januára 2012 do 16. decembra 2012 v sume 73,83 eur a nahradiť zdravotnej poisťovni trovy konania podľa § 31 ods. 2 Správneho poriadku v sume 5,00 eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti platobného výmeru.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 11 ods. 1, ods. 4, § 12 ods. 1 písm. c/, § 17a ods. 4, ods. 6 zákona č. 580/2004 Z.z., § 17 ods. 1 písm. a/, § 18 ods. 1 bod 3 (po správnosti „§ 18 ods. 1 písm. a/ bod 3“; pozn. súdu), § 23 ods. 1 písm. e/, § 77a ods. 1 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 581/2004 Z.z.“) postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

3. Mal preukázané, že žalobcu ako platiteľa poistného za obdobie od 01. januára 2012 do 16. februára 2012 bolo potrebné na účely zákona č. 580/2004 Z.z. považovať za samostatne zárobkovo činnú osobu podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 580/2004 Z.z., pretože v uvedenom období bol držiteľom živnostenského oprávnenia, ktoré nebolo pozastavené, a teda žalobca bol ku dňu 16. februára 2012 povinný platiť preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie ako samostatne zárobkovo činná osoba vždy k 08. dňu nasledujúceho mesiaca z minimálneho vymeriavacieho základu. V tomto smere krajský súd hodnotiac zásadnú skutočnosť, a to, či žalobca bol v relevantnom období samostatne zárobkovo činnou osobou, odkázal aj na závery plynúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. mája 2020, sp. zn. 9Sžsk/154/2018, predmetom ktorého bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny (v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím) o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie majúcim základ v zistení, že v čase žiadosti žalobcu o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie bol žalobca držiteľom rozhodnutia Živnostenského úradu v Nitre z mája 1992 na vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti. Vychádzajúc z menovaného rozsudku krajský súd uviedol, že z § 34 ods. 4 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov nepochybne vyplýva, že uchádzač o zamestnanie musí osvedčiť ním tvrdené skutočnosti, a teda aj skutočnosť, že nie je v žiadnom pracovnoprávnom vzťahu ani v obdobnom pracovnom pomere, nevykonáva a neprevádzkuje žiadnu živnosť. Teda dôkazné bremeno, že uchádzač o zamestnanie spĺňa podmienky zápisu do evidencie uchádzačov o zamestnanie spočíva na samotnom uchádzačovi. Poukázal na ustanovenie § 57 a nasledujúce zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) účinným v máji 1992, kedy mal podľa vyjadrenia žalobcu osobne odovzdať živnostenský list na sekretariát živnostenského oddelenia vyplýva, že zánik oprávnenia bol viazaný na niektorý z dôvodov: smrť podnikateľa, ak nepokračovali v živnosti dedičia, alebo opatrovník ustanovený na správu podniku; zánik právnickej osoby, uplynutie doby, pokiaľ živnostenský list alebo koncesná listina boli vydané na dobu určitú a rozhodnutie živnostenského úradu. Z ustanovenia § 58 zákona vyplývalo, že živnostenský úrad, ktorý živnostenský list vydal, zruší živnostenské oprávnenie, alebo môže pozastaviť z konkrétnych zákonne uvedených dôvodov. Zrušenie živnostenského oprávnenia, teda predpokladá aktívnu činnosť živnostenského úradu, ktorá sa prejaví vydaním rozhodnutia. Zo žiadneho ustanovenia v tom čase účinného znenia živnostenského zákona nevyplývalo, že zánik, prípadne zrušenie živnosti nastáva vrátením živnostenského listu. Ak žalobca ako živnostník nemal záujem vykonávať živnostenskú činnosť, bol povinný postupovať v zmysle v tomto čase platného zákona tak, aby k zániku, respektíve k zrušeniu jeho živnosti preukázateľne došlo.

4. Vzhľadom na vyššie uvádzané dôvody, mal krajský súd jednoznačne preukázané, že žalobca v čase 01. januára 2012 do 16. februára 2012 bol samostatne zárobkovo činnou osobou, mal povinnosť platiť poistné na verejné zdravotné poistenie, a preto vyčíslený nedoplatok v platobnom výmere v sume 73,83 eur považoval za správny. Napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené, obsahuje všetky náležitosti, vyžadované procesnými predpismi a na základe vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že nebola zistená vada, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, preto správnu žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

5. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že v konaní úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, pretože mu žiadne trovy konania nevznikli.

II.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

7. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

8. Konkrétne namietal, že dňa 04. marca 2011 podal osobne na úrad práce žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, ku ktorému doložil čestné prehlásenie, v ktorom pravdivo uviedol, že v deň podania žiadosti neprevádzkuje a nevykonáva činnosť samostatne zárobkovo činnnej osoby. Čestné prehlásenie doložil z dôvodu, že nemal už po uplynutí 19 rokov (od mája 1992) žiadny doklad o vrátení živnostenského listu. Na základe uvedenej žiadosti úrad práce rozhodnutím z 10. marca 2011 zaradil žalobcu do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 04. marca 2011. Po uplynutí viac ako jedného roka, úrad práce následne vydal rozhodnutie z 23. marca 2012, ktorým nariadil obnovu konania vo veci preskúmania právoplatného rozhodnutia o zaradení žalobcu do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Po povolení obnovy konania bol žalobca vyradený späť k 04. marcu 2011 z evidencie uchádzačov o zamestnanie, údajne z dôvodu, že dodatočne bolo zistené, že žalobca sa nachádza v databáze vtedajšieho živnostenského odboru Obvodného úradu Nitra ako samostatne zárobkovo činná osoba. Upozorňoval správne orgány, ako aj správny a kasačný súd, že uvedená databáza je ohľadne jeho osoby absolútne nesprávna a neúplná a v konečnom dôsledku poškodzujúca jeho dobré meno.

9. K poukazu krajského súdu, že žalobca musí osvedčiť ním tvrdené skutočnosti, že nevykonáva a neprevádzkuje žiadnu živnosť, a teda, že spĺňa podmienky zápisu do evidencie uchádzačov o zamestnanie, žalobca uviedol, že uvedené splnil predložením písomného čestného vyhlásenia, pripojeného k žiadosti zo 04. marca 2011, odovzdal v máji 1992 svoje živnostenské oprávnenie na sekretariáte vtedajšieho živnostenského úradu v Nitre s tým, že nemôže vykonávať žiadnu živnostenskú činnosť vzhľadom na svoje postavenie riaditeľa ZVS. Tým bol uzrozumený, že už nemá žiadny živnostenský list a jeho živnostenské oprávnenie zaniklo. Preto aj z toho dôvodu od toho času vôbec nepodával každoročné daňové priznanie z dane z príjmu fyzických osôb a v dobrej viere považoval celý prípad za vybavený a nemôže niesť žiadnu zodpovednosť za to, že ho štátne orgány na úseku živnostenského podnikania ponechali vo svojej databáze samostatne zárobkovo činnnej osoby. Tým, že odovzdal živnostenský list, prejavil svoju určitú vôľu s tým, že nemôže vykonávať žiadnu činnosť živnostníka - samostatne zárobkovo činnnej osoby, a preto bolo povinnosťou vtedajšieho živnostenského úradu v Nitre vydať rozhodnutie o zrušení, respektíve zániku. Žalobcovi žiaden zamestnanec živnostenského úradu ani nenaznačil žiadny ďalší postup, napríklad vydanie rozhodnutia, preto žalobca dôvodne považoval vec za vybavenú a nemohol postupovať tak, aby k zániku, respektíve k zrušeniu jeho živnosti preukázateľne došlo, pretože bolo výlučne povinnosťou živnostenského úradu postupovať v zmysle v tom čase platného zákona, t.j. bez prieskumu svojím rozhodnutím zrušiť živnostenské oprávnenie žalobcu, ktoré mu vrátil v máji 1992 - čo sa nestalo a čo malo za následok nezákonné konanie a rozhodnutia následne orgánov štátnej správy na úsekoch práce, sociálnych vecí a zdravotníctva. Žalobca nemôže byť postihovaný za nečinnosť správnych orgánov, respektíve za nimi nedodržiavané právne predpisy.

10. V závere kasačnej sťažnosti uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného trpí zásadnými procesnými pochybeniami, nakoľko z výroku (enunciátu) nie je zrejmé, ktoré odvolanie účastníka sa zamieta a nie je uvedené presné označenie úradu, ktorý vydal platobný výmer, čím bol porušený § 47 ods. 2 Správneho poriadku.

11. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

12. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril.

13. Ďalší účastník konania - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., pobočka Nitra, sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril.

IV.

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

15. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

19. Podľa § 199 ods. 1 písm. f/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

20. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 09. marca 2018, č.s.: 7098/2018/301, č.k.: PV 301/00031/2013/R, č.z.: 19543/2018, ktorým tento postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie - platobný výmer Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trenčín z 09. mája 2013, číslo PV 301/00031/2013, 1306318713. Predmetným rozhodnutím prvostupňový správny orgán podľa § 16 ods. 1 a 2 písm. b/ zákona č. 580/2004 Z.z. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť zdravotnej poisťovni - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie za obdobie od 01. januára 2012 do 16. decembra 2012 v sume 73,83 eur a nahradiť zdravotnej poisťovni trovy konania podľa § 31 ods. 2 Správneho poriadku v sume 5,00 eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti platobného výmeru.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 580/2004 Z.z., na účely tohto zákona je povinný platiť poistné - samostatne zárobkovo činná osoba.

22. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 580/2004 Z.z., samostatne zárobkovo činná osoba podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá dovŕšila 18 rokov veku a je registrovaná podľa osobitného predpisu 26a) v súvislosti so zárobkovou činnosťou uvedenou v § 10b ods. 1 písm. b/ a ods. 2 a 3.

23. Podľa § 15 ods. 1 písm. c/ zákona č. 580/2004 Z.z., povinnosť platiť poistné vzniká dňom, od ktorého je poistenec samostatne zárobkovo činnou osobou podľa § 11 ods. 4.

24. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z.z., platiteľ poisťného je povinný vypočítať, platiť a odvádzať preddavok na poisťné na účet príslušnej zdravotnej poisťovne v každom kalendárnom mesiaci. Preddavok na poisťné sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nadol.

25. Podľa § 77a ods. 1 zákona č. 581/2004 Z.z., na konanie a rozhodovanie o pohľadávkach z verejného zdravotného poistenia sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, 62) ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

27. Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu.

28. Podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

29. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

30. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 455/1991 Zb., v znení účinnom do 30. júna 1994, preukazom živnostenského oprávnenia je: živnostenský list osvedčujúci splnenie podmienok ustanovených týmto zákonom na prevádzkovanie ohlasovacích živností, do vydania živnostenského listu rovnopis ohlásenia s preukázaným doručením.

31. Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb., v znení účinnom do 30. júna 1994, živnostenské oprávnenie zaniká:

- a/ smrťou podnikateľa, ak nepokračujú v živnosti dedičia alebo opatrovník ustanovený na správu podniku; oprávnenie však zanikne najneskôr uplynutím lehoty uvedenej v § 13 ods. 4,
- b/ zánikom právnickej osoby, ak nejde o prípady podľa § 14 a 15,
- c/ uplynutím doby, pokiaľ živnostenský list alebo koncesná listina boli vydané na dobu určitú,
- d/ rozhodnutím živnostenského úradu.

32. Podľa § 57 ods. 3 zákona č. 455/1991 Zb., v znení účinnom do 30. júna 1994, ak živnostenské oprávnenie zanikne, sú podnikatelia alebo iné osoby, ktoré pokračovali v živnosti, povinné vrátiť živnostenský list alebo koncesnú listinu bez zbytočného odkladu živnostenskému úradu, ktorý ich vydal.

33. Podľa § 58 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb., v znení účinnom do 30. júna 1994, živnostenský úrad, ktorý živnostenský list alebo koncesnú listinu vydal, zruší živnostenské oprávnenie, ak

- a/ podnikateľ už nespĺňa podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. b) a c), ibaže v prípade podľa § 6 ods. 1 písm. b) bol ustanovený zodpovedný zástupca,
- b/ nastanú prekážky podľa § 8,
- c/ o to podnikateľ požiada.

34. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho ako aj pripojeného administratívneho spisu žalovaného mal preukázať, že

- ďalší účastník konania - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., pobočka Nitra dňa 09. apríla 2013 pod číslom 1306318713 vydal výkaz nedoplatkov, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť za obdobie január 2012 a február 2012 neodvedený preddavok na poistnom v sume 73,83 eur,
- žalobca dňa 17. apríla 2013 podal voči uvedenému výkazu nedoplatkov námietky, majúce primárne za to, že od mája 1992 do súčasnosti nebol samostatne zárobkovo činnou osobou, z ktorého titulu nebol povinný platiť cit.: „ (...) odvody do (...) zdravotnej poisťovne z titulu SZČO“ v sume 73,83 eur,
- ďalší účastník konania - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., pobočka Nitra následne návrhom doručeným Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trenčín dňa 30. apríla 2013 podal návrh na vydanie platobného výmeru,
- prvostupňový správny orgán následne rozhodnutím z 09. mája 2013, číslo PV 301/00031/2013, 1306318713 vydal platobný výmer, ktorým žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť zdravotnej poisťovni - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie za obdobie od 01. januára 2012 do 16. decembra 2012 v sume 73,83 eur a nahradiť zdravotnej poisťovni trovy konania podľa § 31 ods. 2 Správneho poriadku v sume 5,00 eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti platobného výmeru,
- prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 03. júla 2013, číslo PV 301/00031/2013, 1306318713 prerušil konanie až do právoplatného ukončenia súdneho konania vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 26S/48/2012 proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, predmetom ktorého bolo okrem iného posúdenie otázky, či bol žalobca samostatne zárobkovo činnou osobou od 15. februára 1992 do 15. februára 2012,
- žalovaný následne rozhodnutím z 09. marca 2018 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie - platobný výmer Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trenčín z 09. mája 2013.

35. Najvyšší správny súd po vyhodnotení žalobcom v kasačnej sťažnosti uplatnených dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát najvyššieho správneho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

36. V predmetnej veci bolo pre rozhodnutie zásadným zodpovedanie otázky, či žalobcu možno považovať za platiteľa poistného v postavení samostatne zárobkovo činné osoby podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 580/2004 Z.z. za obdobie od 01. januára 2012 do 16. februára 2012. V prípade kladnej odpovede by bol potom žalobca povinný odvádzať preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie ako samostatne zárobkovo činná osoba.

37. Zásadným v tomto smere z pohľadu správneho orgánu na účely vydania príslušného platobného výmeru bolo zistenie, že žalobca ako platiteľ poistného bol evidovaný od 22. marca 1992 do 16. februára 2012 ako samostatne zárobkovo činná osoba. K tomu žalobca argumentoval, že v máji 1992 odovzdal svoje živnostenské oprávnenie „na sekretariáte vtedajšieho živnostenského úradu v Nitre“, s tým, že nemôže vykonávať žiadnu živnostenskú činnosť vzhľadom na svoje postavenie riaditeľa ZVS; tým bol uzrozumený, že už nemá žiadny živnostenský list a jeho živnostenské oprávnenie zaniklo.

38. V tomto smere najvyšší správny súd uvádza, že zákonná právna úprava relevantná v rozhodnom čase - v máji 1992, teda v čase, kedy mal žalobca odovzdať svoj živnostenský list na „sekretariáte vtedajšieho živnostenského úradu v Nitre“, neupravovala zánik živnostenského oprávnenia z titulu vrátenia živnostenského listu živnostenskému úradu. Vrátenie živnostenského listu živnostenskému úradu, ktorý ho vydal podľa § 57 ods. 3 zákona č. 455/1991 Z.z. v znení účinnom do 30. júna 1994 do úvahy prichádzalo výlučne v prípade, ak živnostenské oprávnenie zaniklo jedným zo spôsobov uvedených v § 57 ods. 1 tohto zákona (smrť podnikateľa, ak nepokračujú v živnosti dedičia alebo opatrovník ustanovený na správu podniku, zánik právnickej osoby, ak nejde o prípady podľa § 14 a 15, uplynutie doby, pokiaľ živnostenský list alebo koncesná listina boli vydané na dobu určitú,

rozhodnutie živnostenského úradu). Z uvedeného je teda zrejme, že vráteniu živnostenského listu predchádzal zánik živnostenského oprávnenia, nie naopak. Pokiaľ mal žalobca a v danej dobe stále v právnom postavení samostatne zárobkovo činné osoby vôľu ukončiť výkon samostatnej zárobkovej činnosti, mal na to využiť príslušným zákonom č. 455/1991 Zb. predpokladané postupy, ktoré žalobca aj vzhľadom na svoje postavenie mohol a mal poznať. Podľa § 58 ods. 1 písm. c/ zákona č. 455/1991 Zb., v znení účinnom do 30. júna 1994, živnostenský úrad, ktorý živnostenský list alebo koncesnú listinu vydal, zruší živnostenské oprávnenie, ak o to podnikateľ požiada, čo v danom prípade aj s ohľadom na vyjadrenia žalobcu a obsah administratívneho spisu preukázané nebolo.

39. Najvyšší správny súd sa plne stotožňuje so záverom, ku ktorému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vecne súvisiacom rozsudku z 27. mája 2020, sp. zn. 9Sžsk/154/2018, predmetom ktorého bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny (v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím) o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie majúcim základ v zistení, že v čase žiadosti žalobcu o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie bol žalobca držiteľom rozhodnutia Živnostenského úradu v Nitre z mája 1992 na vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti. V predmetnom rozsudku najvyšší súd uviedol cit.: „ (...) Z ust. § 57 živnostenského zákona vyplýva, že zánik živnostenského oprávnenia bol viazaný na niektorý z dôvodov: smrť podnikateľa, ak nepokračovali v živnosti dedičia alebo opatrovník ustanovený na správu podniku; zánik právnickej osoby, uplynutie doby, pokiaľ živnostenský list alebo koncesná listina boli vydané na dobu určitú a rozhodnutie živnostenského úradu. Z ustanovenia § 58 živnostenského zákona vyplýva, že živnostenský úrad, ktorý živnostenský list alebo koncesnú listinu vydal, zruší živnostenské oprávnenie alebo môže zrušiť prípadne pozastaviť prevádzkovanie živnosti z konkrétnych v zákone uvedených dôvodov. Zrušenie živnostenského oprávnenia podľa § 58 živnostenského zákona teda predpokladá aktívnu činnosť živnostenského úradu, ktorá sa prejaví vydaním rozhodnutia. Zo žiadneho ustanovenia v tom čase účinného znenia živnostenského zákona nevyplýva, že zánik prípadne zrušenie živnosti nastáva vrátením živnostenského listu. Pokiaľ žalobca ako živnostník nemal záujem živnosť vykonávať, bol povinný postupovať v zmysle v tom čase platného zákona tak, aby k zániku resp. zrušeniu jeho živnosti preukázateľne došlo.“

40. Námietku žalobcu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného trpí zásadnými procesnými pochybeniami, nakoľko z výroku (enunciátu) nie je zrejme, ktoré odvolanie účastníka sa zamietá a nie je uvedené presné označenie úradu, ktorý vydal platobný výmer, čím bol porušený § 47 ods. 2 Správneho poriadku, najvyšší správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Z výroku správnu žalobou napadnutého rozhodnutia z 09. marca 2018 ako celku je jasne zrejme, kto podal odvolanie, odvolaním napadnuté rozhodnutie - platobný výmer je riadne identifikovaný dátumom vydania (09. máj 2013), číslom, pod ktorým bol vydaný (PV 301/00031/2013), ako aj orgánom, ktorý ho vydal („úrad, pobočka Trenčín“). Výrok zodpovedá § 59 ods. 2 Správneho poriadku a tiež požiadavkám kladúcim dôraz na jeho úplnosť, presnosť a určitosť.

41. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší správny súd námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

VII.

42. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona vyplýva len v prípade, ak je splnená podmienka výnimočnosti, čo podľa najvyššieho správneho súdu v danej veci nebolo splnené (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP). Ďalšiemu účastníkovi konania náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko mu v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by mu trovy kasačného konania vznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP).

43. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.